

Т. Т. Бублик

Максимець Володимир

МАКСИМЕЦЬ Володимир (02. 07. 1901, с. Перегінськ, нині смт Рожнятів. р-ну Івано-Фр. обл. – 06. 02. 1977, м. Моршин Львів. обл.) – церковний діяч УГКЦ. 1912–16 і 1919–20 навч. у гімназії у м. Станіслав (нині Івано-Франківськ), 1916 – в укр. гімназії у м. Перемишль (нині Польща), 1920–23 – у Львів. духов. семінарії. 1919–20 служив в УГА. Від 1923 вивчав богослов'я і християн. філософію в м. Іннсбрук (Австрія), де 1926 здобув докторат. Допомагав священникам у душпастир. праці в рідному селі. 1930 отримав ієрей. свячення з рук митрополита Андрея Шептицького. Від 1931 викладав у Львів. греко-катол. богослов. академії: проф. логіки, критики, онтології, психології та теодицеї. Після її закриття з приходом рад. військ 1939 душпастирював. 1946 відмовився підтримати процес т. зв. возз'єднання УГКЦ із РПЦ (див. Львівський собор 1946), за що у серпні 1952 заарешт., а у вересні того ж року засудж. до 10-ти р. каторж. робіт. Після смерті Й. Сталіна 1955 справу переглянуто і М. звільнено. Мешкав у Моршині, брав активну участь у душпастир. діяльності у підпіл. УГКЦ, зокрема нелегально навчав канд. у духов. сан.

Бібліографічний опис:

Максимець Володимир / Т. Т. Бублик // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-60896>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).